

afgjort, at det ikke er rigtigt. Men paa den anden Side staar det ærede Medlem Hr. Wilmann, som overhovedet ikke kan løse Spørgsmaalet om Brugsforeningsbeskatningen paa Grund af Vanskelighederne. Alt det, det ærede Medlem fremsatte, var imidlertid den Slags Bemærkninger, som man vil kunne fremsætte overfor et hvilket som helst Forslag, der vedrører dette Emne. Man vil aldrig, hvor et Skøn til en vis Grad maa gøres gældende, kunne sige, at det er fuldkommen, som det skal være. Nej, det ærede Medlem Hr. Wilmann har ved sine Udtalelser nok saa tydeligt understreget det rent faktiske, at Socialdemokratiet ikke vil gaa med til Brugsforeningernes Beskatning paa det Grundlag, som er gennemførligt. Jeg giver ikke meget for dets Stilling og for den Sags Skyld ej heller meget for det ærede Medlem Hr. Boas Stilling. Han kunde gaa med til et eller andet, som han kunde ønske, og det ærede Medlem Hr. Wilmann kunde ogsaa gaa med til et eller andet, han kunde ønske, men vi fra vor Side har strakt os det videst mulige af Hensyn til de andre Partiers Stilling. Det med de 5 pCt. er ikke vor Opfindelse. Det er en Opfindelse for at muliggøre, at vi i dette Øjeblik kan faa Brugsforeningerne beskattet. Vi kan altsaa med fuldkommen Sandhed sige, at vi i denne Sag overhovedet har givet Afkald paa enhver Agitation og for at komme i Gang vil gaa med til, hvad de andre Partier kunde slutte sig til. Det er min sikre Forventning, at naar Handelsstanden efterhaanden bliver klar over disse Forhold, vil den ogsaa forstaa, hvad der er Realitet i denne Sag, og hvad der er Agitation.

Wilmann: Jeg maa sige, at jeg hidtil har anset det ærede Medlem Hr. Korsgaard for en meget klog og fornøftig Mand, men i Dag undrer jeg mig over hans Tungnemhed ved at forstaa, hvad jeg siger, og naar det ærede Medlem staar op og siger, at jeg gaar mod hans Forslag af Hensyn til, at Hovedstadens Brugsforening skulde beskattes stærkere end andre Foreninger, saa er det fuldkommen urimeligt; det har jeg ikke sagt med et eneste Ord. Men jeg har bebrejdet det ærede Medlem, at man, naar man vil beskatte Brugsforeningerne, saa beskatter den store københavnske Forening stærkere end Landforeningerne. Jeg har jo ganske tydeligt sagt, hvad det var, der var Aarsag til, at ikke alene jeg, men alle Socialdemokraterne ikke kunde gaa med til Forslaget. Vi ønsker at stille alle Foreninger

lige, enten det er Handelsforeninger eller Produktionsforeninger. Det er en af vore væsentligste Grunde. Dernæst har jeg sagt, at det er meget vanskeligt at udarbejde et Forslag, som er tilfredsstillende, og som ikke kan misforstaas; og det har vist sig, at Tiden har været for kort.

Med Hensyn til Hovedstadens Brugsforening vil jeg gerne sige et Par Ord til de ærede Medlemmer Hr. Korsgaard og Hr. Boa. For hvert enkelt Medlem af Hovedstadens Brugsforening og for hvert enkelt Medlem af den mindste Brugsforening her i Landet kan det, den paagældende har betalt for meget for Varerne, være akkurat lige meget, saaledes at den Beskatning, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, procentvis bliver meget større i København end paa Landet. Jeg undrer mig ikke saa meget over, at det ærede Medlem Hr. Boa ikke har forstaaet det. Derimod undrer det mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard ikke har forstaaet det. Det ærede Medlem Hr. Boa har ikke været Medlem af Udvalget og er vist heller neppe saa dygtig en Regnemester som det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Men jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard meget let kan forstaa dette, hvis han gør sig en Smule Umage.

Boa: Jeg vil blot spørge det ærede Medlem Hr. Wilmann, om Hovedstadens Brugsforening ikke som en Art Vederlag for, at den nyder Fordelene ved Centralisationen, skulde kunne bære større Byrder end de smaa Foreninger paa Landet. Hvis den ikke kan det, er der intet i Loven, som forbyder den en Decentralisation, at lægge sine Udsalg ud i Byen og drive dem som selvstændige Virksomheder. Har man de Fordele, en stor By rummer, Masser af Kunder, nærmere til de centralt beliggende Leverandører, i dette Tilfælde Fællesforeningen, synes jeg, at der ikke er noget urimeligt i, at man betaler en Skat, som svarer til den store Omsætning. De store Aktieselskaber maa jo ogsaa betale forholdsvist større Skat end de smaa. Man betaler Skat af sin Fortjeneste, og det er retfærdigt og fuldt ud forsvarligt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har erklæret, at han har strakt sig meget vidt. Ja, jeg synes, at han endog har strakt sig saa vidt, at det, han foreslaar, er blevet til ingenting. Det er ikke andet end et Slag i Luften.

Hermed sluttede Forhandlingen.